

Til
Inatsisartuts Familie- og Sundhedsudvalg
Formand Martha Lund Olsen

10-05-2017
Sags nr. 2017 - 10092
Akt. id. 5337749

Svar på spørgsmål fra Inatsisartuts Familie- og Sundhedsudvalg vedrørende Redegørelse om sagstal på børne- og ungeområdet

Tak for spørgsmålene.

Postboks 260
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 34 66 66
E-mail: iniiian@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

1. Det bliver i redegørelsen om sagstal anført, at man vil opstarte et pilotprojekt om fastsættelse af vejledende sagstal for at få erfaringer og måling af effekter.

Hvornår vil man igangsætte det nævnte pilotprojekt, og hvilke kommuner, byer og bygder vil blive involveret i projektet og ud fra hvilke kriterier udvælges de konkrete kommuner, byer og bygder?

Som det fremgår af Redegørelse om sagstal på børne- og ungeområdet, vil arbejdet vedrørende eventuel fastsættelse af vejledende sagstal på børne- og ungeområdet igangsættes ved at opstarte et pilotprojekt, hvor vejledende sagstal indføres i en eller flere forsøgsbyer i en projektperiode.

Pilotprojektet skal opstartes på baggrund af en projektbeskrivelse, som Departementet for Sociale Anliggender, Familie, Ligestilling og Justitsvæsen har igangsat arbejdet med. Der er ikke lavet konkrete aftaler, om hvilke byer der skal deltage i pilotprojektet, idet man har afventet kommunalvalget i april 2017.

2. Hvilke midler vil der blive afsat til pilotprojektet og hvorfra skal midlerne komme?

Der er ikke på nuværende tidspunkt afsat specifikke midler til pilotprojektet. Det forventes, at pilotprojektet kan finansieres inden for Departementet for Sociale Anliggender, Familie, Ligestilling og Justitsvæsens og kommunernes eksisterende økonomiske rammer.

3. Bliver der tale om nye stillinger og hvor mange?

I Redegørelse om sagstal på børne- og ungeområdet fremgår det, at sagsbehandlere i dag har betydeligt flere sager end de anbefalede tal, hvorfor man må forvente, at pilotprojektet betyder tilførsel af flere sagsbehandlere.

Da den endelige projektbeskrivelse og afgørelse vedrørende hvilke byer, der skal være pilotbyer ikke foreligger på nuværende tidspunkt, er behovet for flere stillinger endnu ikke afklaret.

4. Hvorfra vil man finde de pågældende stillinger, og hvorledes vil man sikre, at man ikke går på strandhugst blandt de allerede ansatte 55 sagsbehandlere på børne- og ungeområdet, således at man kommer til at mangle de pågældende i de allerede overbelastede kommunale forvaltninger?

Det er ikke på nuværende tidspunkt afklaret, hvordan pilotprojektet skal gennemføres og dermed heller ikke, hvor de eventuelt ekstra medarbejdere til kommunal sagsbehandling på børne- og ungeområdet til pilotprojektet skal komme fra.

At fastsætte vejledende sagstal som beskrevet i Redegørelsen om sagstal på børne- og ungeområdet vil med stor sandsynlighed påvirke arbejdsmiljøet i en positiv retning. Det må forventes, at en afledt effekt heraf er, at sagsbehandlerne får den nødvendige tid til at arbejde mere forebyggende og med høj faglighed, hvorigennem arbejdsglæden sikres. Forventningerne er, at dette vil kunne tiltrække nogle af de uddannede sagsbehandlere, som i dag har valgt at arbejde indenfor andre fagområder som følge af den nuværende sagsbelastning på børne- og ungeområdet i kommunerne.

5. Under 1. behandlingen af forslaget blev der fremført undren over, at man ikke går mere direkte og målrettet til værks omkring at få ansat 77 yderligere sagsbehandlere, alt den stund at det bliver dokumenteret, at de mangler, og at man allerede har erfaringer fra udlandet for, og at det rent faktisk i alle henseender er den rette investering for alle, at sagsbehandlere har betydeligt færre socialsager.

Har du bemærkninger omkring dette?

I udgangspunktet er det kommunernes ansvar, at overholde og prioritere ressourcer, således at bestemmelserne i loven om hjælp til børn og unge efterleves. Dette gælder ligeledes ved ikrafttrædelse af ny lovgivning om støtte til børn.

At det er en god investering at sikre, at sagsbehandlere har betydeligt færre socialsager dokumenteres i slutevalueringen af Herning Kommunes Sverigesprogram (Herningmodellen) som Det Nationale Institut for Kommuners og Regioners Analyse og Forskning (KORA) netop har offentliggjort.

Herning Kommune har haft succes med at styrke indsatsen over for udsatte børn med færre sager pr. sagsbehandler og mere tværfagligt samarbejde. Forsøget har betydet, bedre sagsgange, færre anbragte børn – og samtidig har kommunen har sparet penge.

I Herningmodellen er der fokus på tidlige og forebyggende indsatser samt tæt opfølgning af sagerne, og på at vælge foranstaltninger, som griber så lidt ind i barnets almindelige hverdagsliv som muligt.

Det er Naalakkersuisuts håb, at kommunerne, gennem pilotprojektet, får en lignende dokumentation af fordelene ved at prioritere ressourcer til sagsbehandlingsområdet, og at kommunerne oplever, at det faktisk kan være ressourcebesparende og samtidigt muligt at sikre børnene de mindst indgribende foranstaltninger.

6. Ville det være realiserbart, at afsætte en særlig formålspulje på Finansloven for 2018 på 27-30 mio. kr. til 77 yderligere sagsbehandlere i kommunerne, og hvilke reservationer kunne der være imod dette?

Det er korrekt, at 77 sagsbehandlere vil betyde merudgifter svarende til 27-30 mio. kr., men redegørelsen indeholder ikke en økonomisk vurdering af de fordele som flere sagsbehandlere betyder.

Som det fremgår af KORA's evaluering af Herningmodellen er der ikke nødvendigvis en sammenhæng mellem flere sagsbehandlere og behovet for tilførsel af ressourcer. Flere sagsbehandlere og en tidlig indgribende indsats kan nemlig sikre, at de foranstaltninger som kommunerne skal sætte ind med bliver mindre indgribende og dermed mindre ressourcekrævende.

Jeg mener derfor, at der er behov for viden om, hvorvidt erfaringerne fra Herning Kommune kan overføres til Grønland inden det overvejes, om der er behov for flere ressourcer til området. Pilotprojektet skulle gerne bidrage hertil.

Med venlig hilsen

Sara Olsvig

Naalakkersuisoq for Sociale Anliggender, Familie, Ligestilling og Justitsvæsen